

תאריך חתימת המסמך: 3.10.2021.

מועד אחרון להגשה: 3.10.2021.

בעניין:

משה מאירזדה

ע"י ב"כ נאור יאיר ממך

ממשרד עוה"ד נאור יאיר ממך ו/או אח'

מטווס 1, הוד השרון

טל': 073-7690444 ; פקס: 073-7690445

המבקש;

- נגד -

1. קרסו מוטורס בע"מ 514065283

ע"י ב"כ אהרון מיכאלי ו/או יהודה רוזנטל ו/או רוני לפך ו/או חן פלג ו/או אח'

ממשרד גולדפרב זליגמן ושות', עורכי דין

מיגאל אלון 98, תל אביב 6789141

טל': 03-6089999 ; פקס: 03-6089909

2. Automobile Dacia S.A (חברה זרה)

ע"י ב"כ רון פלג ו/או נועם גילאון ו/או תמר וייסבך ו/או אח'

ממשרד מיתר | עורכי דין

מדריך אבא הלל סילבר 16, רמת-גן 5250608

טל': 03-6103100 ; פקס: 03-6103111

המשיבות;

תשובה מטעם המשיבה 2 ל"בקשה למתן צו לגילוי ועיון במסמכים"

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 18.7.2021, מתכבדת המשיבה 2, Automobile Dacia S.A (להלן: "המשיבה 2"), להגיש את תשובתה ל"בקשה למתן צו לגילוי ועיון במסמכים" שהוגשה על ידי המבקש ביום 18.7.2021 (להלן: "בקשת הגילוי").

בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת לדחות את בקשת הגילוי, כמפורט בתשובה זו להלן.

כן מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המבקש בהוצאותיה של המשיבה 2 בגין הכנת התשובה דנא.

כל ההדגשות בתשובה זו אינן במקור אלא אם מצוין אחרת.

ואלה נימוקי התשובה:

א. פתח דבר

1. בקשת הגילוי אינה אלא ניסיונו הרביעי (!) של המבקש לערוך, בדיעבד ובאופן פסול, מקצה שיפורים שיבסס את בקשת האישור, במטרה "להותירה בחיים".

2. הניסיון הראשון התבצע במסגרת התגובה הראשונה של המבקש, מיום 14.11.2019, לתשובת המשיבה 2 לבקשת האישור. משנוכח לראות כי תשובת המשיבה 2 לבקשת האישור – תשובה מפורטת ועניינית אשר "אוחזת את השור בקרניו" באופן הראוי לשבח – שמטה את הבסיס (הרעוע) של בקשת האישור, הבין המבקש, כך נראה, כי הוא נזקק לערוך מקצה שיפורים מקיף על מנת להותירה בחיים, וצירף לתגובתו לא פחות מ-23 תצהירים חדשים, חוות דעת מומחה חדשה, שלל הרחבות חזית, ועוד. ניסיון זה **נחסם**, כזכור (ובכל הכבוד – בצדק רב), במסגרת החלטתו של בית המשפט הנכבד מיום 24.5.2020.
3. הניסיון השני ארע בסמוך לאחר קודמו. ביום 19.11.2019, ימים בודדים לאחר שהגיש את תגובתו הראשונה לתשובת המשיבה 2 לבקשת האישור, הגיש המבקש בקשת גילוי מסמכים, שכל כולה ניסיון להרים את עצמו בשרוכי נעליו (להלן: "**בקשת הגילוי הראשונה**"). גם בקשה זו **נמחקה** בעקבות הדיון שהתקיים ביום 24.5.2020.
4. בצר לו, יזם המבקש את הניסיון השלישי, הלא הוא בקשתו מיום 28.12.2020 לתיקון בקשת האישור. אפס, לאחר שביום 19.1.2021 הודיעו המשיבות כי בכוונתן לעמוד על הוצאותיהן, הודיע המבקש ביום 2.3.2021 כי הוא **מושך** את בקשת התיקון.
5. הנה כי כן, המבקש אינו בוחל באמצעים ומנסה שוב ושוב (ונכשל שוב ושוב), במשך למעלה משנה וחצי, לבסס בדיעבד את בקשת האישור שהגיש. בכל הכבוד, עצם היזקקותו של המבקש לניסיונות החוזרים והנשנים הללו היא הראיה הטובה ביותר לכך שבקשת האישור נשענת על כרעי תרנגולת ולכך שאין בנמצא "תשתית ראייתית ראשונית", שהיא כידוע תנאי סף הכרחי לגילוי מסמכים בשלב בקשת האישור.
6. כפי שנראה להלן, לא זאת בלבד שבקשת הגילוי אינה מבוססת על תשתית ראייתית ראשונית מספקת, היא אף, כוללת ומכבידה שלא לצורך וממילא, מרביתה כלל אינה רלוונטית לפלוגתאות בבקשת האישור – פלוגתאות שצומצמו משמעותית בעקבות הגישה הגלויה והעניינית בה נוקטת המשיבה 2 בעקביות. כאשר אלו הם פני הדברים, לא ניתן לומר כי מתקיימים התנאים **המצטברים** לצורך עמידה באמת המידה **המצמצמת** החלה על גילוי מסמכים בשלב הדיוני הנוכחי, ולו בדוחק.
7. הפסול הטמון בגילוי המבוקש מתחדד ביתר שאת בנסיבות העניין בשים לב להתנהלות הדיונית הראויה של המשיבה 2. אילו המשיבה 2 הייתה מתחמקת מלהשיב לגוף טענותיו של המבקש בבקשת האישור, או מנסה להצניע ולהסתיר, ניתן היה אולי "להבין ללב" של מבקש שעושה כל שאל ידו על מנת לצמצם את פערי המידע בין הצדדים, גם אם הדבר כרוך במסעות דיג נואשים. ברם, זהו אינו המקרה. המשיבה 2 "אחזה את השור בקרניו" בכל הזדמנות – הן במסגרת תשובתה לבקשת האישור והן במסגרת תשובתה המשלימה מיום 18.5.2021 (להלן: "**התשובה המשלימה**") – והתייחסה באופן ישיר, ענייני ומפורט לטענות המבקש. במקום להפנים את משמעות המענה שקיבל, מנסה המבקש לראות האם יוכל להיעזר בגילוי כדי בכל זאת לחלץ דבר מה מתביעתו. כעניין של מדיניות, הגינות ויעילות, אין לתת לכך יד.

ב. גילוי מסמכים בבקשה לאישור תובענה כייצוגית – רקע

נורמטיבי

8. מושכלות יסוד הם כי במסגרת הליך של בקשה לאישור תובענה כייצוגית, "נדרשת זהירות יתרה במתן זכות גילוי ועיון לטובת התובע" (רע"א 10052/02 יפעת נ' דלק מוטורס, פ"ד נז(4) 513, 519 (2003) (להלן: "עניין יפעת")). בהתאם, נקבע לא אחת, כי בשלב דיוני זה, אין לאפשר גילוי מסמכים רחב-היקף, כוללני וגורף (ראה למשל: רע"א 10911/07 לוי נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ ואח', פסקה 2 (נבו, 20.3.2008); ת"צ (מח' חיפה) 34200-06-11 אקו-טק (מיקרו חלקים) בע"מ נ' חברת כרטיסי אשראי לישראל בע"מ, פסקה כ"א (נבו, 21.5.2001); ת"צ (מח' ת"א) 4780-02-15 אילן כהן נ' החברה לבידור ולבילוי (חולון) בע"מ (נבו, 28.11.2016) (להלן: "עניין החברה לבידור")).

9. הכלל שהתגבש לאור העקרונות האמורים הוא כדלקמן: בשלב הדיוני הנוכחי יש להגביל את הגילוי אך ורק לאותם מסמכים שהינם רלוונטיים ונחוצים לבירור "שאלת התקיימות תנאי הסף לאישורה של התובענה כייצוגית" (עניין יפעת, עמ' 519), ובלבד ש"המבקש העמיד תשתית ראייתית ראשונית" המלמדת כי לא מדובר ב"בקשות סרק, שכל מטרתן פגיעה בנתבע" (שם), ושה**הכבדה** הכרוכה בגילויים של מסמכים אלו אינה "בלתי-פרופורציונאלית לחשיבותם ונחיצותם של המסמכים או המידע להליך" (רע"א 8224/15 תנובה מרכז שיתופי לשיווק תוצרת חקלאית בישראל בע"מ נ' פרופ' ירון זליכה, פסקה 18 (נבו, 29.3.2016)).

10. בהתאם, במקרים שבהם נתבקש גילוי רחב, כוללני, מכביד, בלתי-רלוונטי, או נעדר תשתית ראייתית ראשונית, אשר אינו תואם את השלב המקדמי בו מצוי ההליך, לא היססו בתי המשפט לדחות את בקשת הגילוי במלואה (וראה למשל: עניין החברה לבידור; ת"צ (מח' ת"א) 48927-08-15 בסן נ' דקלה - חברה לביטוח בע"מ (נבו, 3.5.2017); ת"צ (מח' מרכז) 2267-12-10 אזולוס נ' סלקום ישראל בע"מ (נבו, 23.5.2013); ת"צ (כלכלית) 61115-01-12 כלפון נ' אורורה פידליטי חברה לנאמנות בע"מ (נבו, 11.11.2012); ות"צ (מח' מרכז) 11255-07-10 פינק נ' בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ (נבו, 5.6.2011)).

ג. בקשת הגילוי אינה עומדת בתנאים המחמירים שהותוו

בפסיקה

11. המבקש עצמו מודה כי על גילוי מסמכים בשלב בקשת האישור חלים "כללים 'מצומצמים'", כלשונו (סעיף 5 לבקשת הגילוי). אלא שדומה כי אמירה זו היא בבחינת מס שפתיים גרידא – כפי שנראה להלן, הוא לא טרח לצמצם או למקד את בקשת הגילוי כהוא זה, וממילא לא דאג לכך שתצלח את אמת המידה המצמצמת החלה עליה.

ג(1). בשים לב להתנהלותה של המשיבה 2, הגילוי המבוקש "חשוד" כמסע דיג פסול

12. בנסיבות הקונקרטיות של המקרה דנן, קיימת חשיבות כפולה ומכופלת בהקפדה על אמות המידה המחמירות שהותוו בעניין יפעת ויושמו באופן עקבי בפסיקה.

13. הטעם לכך הוא האופן הישיר והענייני בו התמודדה המשיבה 2 עם הטענות בבקשת האישור – הן במסגרת תשובתה לבקשת האישור והן במסגרת התשובה המשלימה. לשתיהן צירפה המשיבה 2 תצהירים מפורטים מאת גורם בר-סמך, המסביר באופן מקצועי וענייני מדוע הטענות בבקשת האישור שגויות – ההפך המוחלט ממה שהמבקש מנסה כעת לכתות, בסעיף 13 לבקשת הגילוי, כ- "קו הגנה שקרי ומתחמק..." בחירתה של המשיבה 2 לפרוס משנה סדורה ועניינית – בבחינת דבר דבור על אופניו – אף צוינה לחיוב על ידי בית המשפט הנכבד (כב' השופט ויצמן) בדיון קדם המשפט מיום 10.9.2019.

14. כאשר משיבה בבקשה לאישור תובענה כייצוגית משיבה באופן כה מקיף וענייני לטענות המועלות נגדה, מוצדק וראוי להתייחס בחשד לגילוי מסמכים המבוקש לאחר מכן. משהמבקש קיבל מענה מפורט ומנומק למלוא טענותיו במסגרת התשובות לבקשת האישור (הן הראשונה והן המשלימה), חזקה על בקשת הגילוי כי היא אינה אלא מסע דיג שתכליתו לראות האם בכל זאת ניתן לחלץ דבר מה מהתביעה שהופרכה במסגרת התשובה לבקשת האישור.

15. נבקש להמחיש את האמור באמצעות דוגמה. במסגרת תשובתה לבקשת האישור, שנתמכה בתצהיר של גורם מקצועי בכיר מטעמה, מסרה המשיבה 2 כי למרות שתופעת הרעידות בתחילת הנסיעה דווחה על ידי פחות מ-10% מהלקוחות, אינה משקפת סיכון בטיחותי ולא הובילה לחריגה מתקן

כלשהו, היא סיפקה מענה שהינו בעל אחוזי הצלחה של למעלה מ-99%, קרי שבניגוד לטענת המבקש, רק פחות מ-1% מהרכבים נדרשו לתיקונים נוספים לאחר עדכון תוכנה והחלפת רכיבים. בגדרי תגובתו המשלימה, ניסה המבקש לכפור בטענה זו באמצעות כינויה "הגנת בדים", ובאמצעות מקצה שיפורים פסול שכלל הוספת 23 תצהירים חדשים. למרות שניסיון זה נחסם כאמור, במסגרת הכנת תשובתה המשלימה – ומתוך רצון אמיתי וכן לקדם את ההליך ולהניח את דעתו של המבקש ושל בית המשפט הנכבד – המשיבה 2 שבה ובדקה את אחוזי ההצלחה של המענה, ואיששה (שוב, בתצהיר מפורט מאת גורם מקצועי בכיר), כי אחוזי ההצלחה עומדים על למעלה מ-98%. והנה, למרות שבפנינו שני תצהירים מאת גורם מקצועי בכיר במשיבה 2 – ראיות ברורות ואיתנות שאינן משתמעות לשתי פנים – המבקש אינו יודע שובע, ובכל זאת מנסה לשים את ידו על מסמכים שיתמכו בעמדתו. בכל הכבוד, דרך המלך להפרכת טענותיה של המשיבה 2 היא באמצעות חקירה נגדית של המצהיר מטעמה, והעובדה שהמבקש מתעקש על גילוי מסמכים מראה כי מטרתו אינה חקר האמת אלא עריכת מסע דיג. זאת אין להתיר.

16. נסכם זאת כך: חזקה על המבקש כי הביא את כל טענותיו וראיותיו כבר במסגרת כתבי הטענות. משהמשיבה 2 השיבה לגוף הטענות באופן מקיף וענייני במסגרת תשובותיה, הרי שבפני בית המשפט הנכבד כבר מצויה התשתית לבחינת שאלת האישור, ואין לאפשר למבקש לערוך מקצה שיפורים כעת, על חשבון התנהלותה הראויה של המשיבה 2. אם לא כן, נמצא עצמנו שוללים מחברות בינלאומיות את התמריץ לפרוש משנה מפורטת ועניינית כבר בתשובתן לבקשת האישור, בידיעה כי בין אם תבחרנה "לאחוז את השור בקרניו" ובין אם לאו, ממילא תמצאנה עצמן חשופות למסעות דיג נרחבים. ודוק, אם וכאשר בקשת האישור תאושר, ממילא תעמוד למבקש זכות לבקש גילוי מסמכים בגדרי התביעה העיקרית. אך כאמור לעיל, בענייננו אין כל הגיון או הצדקה להקדים את זמנה של זכות זו.

ג(2). היעדר תשתית ראייתית ראשונית

17. בנסיבות העניין ברור כי לא עלה בידי המבקש להצביע על "תשתית ראייתית ראשונית המלמדת על קיומה של עילה אישית", כאמור בעניין יפעת. ניתן להצביע על שלוש אינדיקציות מרכזיות לכך.

18. ראשית, העובדה כי זהו ניסיונו הרביעי של המבקש לערוך מקצה שיפורים בבקשת האישור (לאחר ששלושת הניסיונות הקודמים לא צלחו, כמפורט בפסקאות 1-5 לעיל), היא כשלעצמה אינדיקציה מובהקת לכך שהתשתית הראייתית הקיימת אינה מספקת בעליל.

19. שנית, במסגרת בקשתו מיום 28.12.2020 לתיקון בקשת האישור (אותה משך רק לאחר שהמשיבה 2 מסרה כי תעמוד על הוצאותיה בקשר עמה), טען המבקש, שחור על גבי לבן, כי ארבעת התצהירים שבחר לצרף לתגובתו המתוקנת לתשובות המשיבות, התבררו כחלשים:

"הצטברותם של השיקולים, החל בהחלטות בית המשפט על מחיקת תצהירים... [ו]החלשתם של התצהירים הקיימים בשל תאונה לכלי רכב ו/או מכירת הרכב של המצהירים, הובילה את המבקש למסקנה, לאחר בחינת מכלול השיקולים, שלטובת חברי הקבוצה וטובת האינטרס הציבורי בחקר האמת וייצוג הולם של חברי הקבוצה, אין מנוס מהגשת בקשה לתקן את בקשת האישור..."

20. לא יכולה להיות ראייה ברורה יותר לכך שגם לשיטת המבקש עצמו, אין הצדקה להמשיך לברר את בקשת האישור במתכונתה הנוכחית, ולכך שארבעת התצהירים הנוספים חלשים מכדי לשנות ממסקנה זו. אם זוהי אינה הודאה בחולשתה של התשתית הראייתית, לא נדע הודאה שכזו מהי.

21. ושלישית, גם בחינה של תמונת הראיות בתיק לגופה מובילה למסקנה כי לא עלה בידי המבקש לבסס תשתית ראייתית ראשונית כנדרש. למעשה, התשתית הראייתית שבידי המבקש מתמצית בשני תצהירים מטעמו (המהווים – בכל הכבוד – "העתק-הדבק" של כתבי הטענות, ואינם כוללים עובדות הידועות לו מידיעה אישית למעט תיאור עובדתי פרטני וסבוך על התנהלותו מול מרכזי השירות של המשיבה 1), תצהיר נוסף של הגב' ישראלה גילסון (שתוכנו ממילא אינו עולה בקנה אחד עם תצהיר המבקש), חוות-דעת שמשקלה כמשקל נוצה, וארבעה תצהירים נוספים שגם המבקש עצמו הודה כי הם "מוחלשים" ועל כן אינם מספיקים כדי לתמוך בטענותיו. למול תשתית רעועה זו, סיפקה המשיבה 2 שתי תשובות מקיפות וענייניות הנתמכות בשני תצהירים – הכוללים נתונים מספריים מפורטים – מטעם גורם הנדסי בכיר, וכן בחוות-דעת של שמאי רכב, אשר שומטת את הקרקע תחת טענות המבקש. וזאת, עוד לפני שלוקחים בחשבון את תשובת המשיבה 1 לבקשת האישור וחוות-דעת מהנדס הרכב שצורפה לה, אשר מוסיפות ומחזקות את עמדתה (המבוססת ממילא) של המשיבה 2. בנסיבות האלה, לא ניתן לומר כי המבקש הצליח להוכיח קיומה של עילה אישית בדרגה המזכה אותו בגילוי מסמכים בשלב בקשת האישור.

22. הלכה למעשה, אם כבר בעת הגשת בקשת הגילוי הראשונה היה ברור כי אין בנמצא תשתית ראייתית ראשונית המצדיקה גילוי מסמכים, הרי שמסקנה זו רק התחדדה במהלך החודשים הרבים שחלפו מאז. בתקופת הזמן הזו, לא היה כל שדרוג משמעותי של התשתית הראייתית (נוספו רק ארבעת התצהירים שגם לשיטת המבקש עצמו, הם "חלשים" ולא די בהם), כאשר מנגד, הראיות הפועלות לחובת המבקש דווקא התחזקו: המשיבה 2 הגישה תצהיר משלים ובו נתונים

נוספים שאיששו וחיזקו את תצהירה הראשון, והמבקש עצמו העיד על חולשת בקשת האישור (וראה פסקה 19 לעיל).

23. בשולי הדברים, נבקש לציין כי גם בטענתו (המוכחשת) של המבקש, בפסקה 16 לבקשת הגילוי, לפיה "אין יכול לחלוק כי אין מדובר בתביעת סרק" – אין כדי לסייע לו. גם אם לשם הדיון נניח שתביעתו של המבקש אינה תביעת סרק (ולא כך היא), הרף להוכחת תשתית ראייתית ראשונית לצרכי גילוי מסמכים בשלב בקשת האישור ממילא גבוה מרף ההוכחה שבקשת האישור אינה בקשת סרק (רע"א 2929/19 גולדברג נ' כלל חברה לביטוח בע"מ, פסקה 10 (נבו, 1.2.2020). את רף ההוכחה הזה – שהוא גבוה מרף ההוכחה לכך שלא מדובר בתביעת סרק, אך נמוך מרף ההוכחה לאישור בקשת האישור – המבקש אינו צולח, אף לא בדוחק.

ג(3). חלקים נרחבים מהבקשה אינם רלוונטיים

24. הגם שדי בהיעדרה של תשתית ראייתית ראשונית כדי להצדיק את דחיית הבקשה, ממילא חלקים נרחבים מהמידע המבוקש אינם רלוונטיים לבירור השאלות שבמחלוקת בבקשת האישור ואינם נחוצים לשלב הדיוני המוקדם שבו מצוי ההליך. ונבאר.

25. כאמור, לאורך כל ההליך המשיבה 2 סיפקה תשובות כנות וישירות לטענות שהוצבו בפניה. בין היתר, סיפקה המשיבה 2 נתונים מספריים רלוונטיים המגובים בתצהיר של גורם הנדסי בכיר מטעמה, הן ביחס לשכיחות של רעידות בתחילת נסיעה והן ביחס לאחוזי ההצלחה של המענה שסיפקה. תשובות אלה פיזרו את עיקרו (אם לא כולו) של ה"ערפל" סביב הפלוגתאות העובדתיות, והותירו בלב ההליך שאלה משפטית גרידא: האם ראוי לאשר בקשת אישור לתובענה ייצוגית נגד משיבה שאיתרה תופעה שולית בשכיחותה וחומרתה וסיפקה לה מענה מיוזמתה בעל אחוזי הצלחה של למעלה מ-98%?

26. בבקשתו, המבקש מתעלם מהצמצום הניכר של הפלוגתאות כאמור, ומנסה בכל זאת "להחיות" פלוגתאות עובדתיות שלמעשה כבר אינן ממין העניין. כך למשל, נוכח צמצום הפלוגתאות לשאלה משפטית גרידא, אין רלוונטיות לדרישה לגילוי "עלון שירות טכני TSB" ו"כל מסמך טכני אחר" (דרישה 4). המשיבה 2 סיפקה פרטים הן על טיב תופעת הרעידות, הן על היקפה והן על השלכותיה, באופן שסותם את הגולל על פלוגתאות אלה. באופן דומה, משהמשיבה מסרה, בשני תצהירים שונים, כי למענה שסיפקה אחוזי הצלחה מסחררים (למעלה מ-98%, כאמור), אין רלוונטיות לשאלה מה בדיוק נעשה, במישור הטכני, במסגרת אותו מענה (ואין כל צורך במסמכים "שילמדו על מהות העדכון", כנטען בפסקה 22 לבקשה). ניסיונו של המבקש להחזיר את הדיון לפסים טכניים הוא, אפוא, ירייה באפלה ותו לאו.

27. מלבד הניסיון להחזיר את הדיון לפסים טכניים שאינם רלוונטיים עוד, חוסר הרלוונטיות ניכר גם במספר מישורים נוספים.

28. **ראשית**, ביחס לחלק מדרישותיו – בוודאי אלה שהן כוללניות וגורפות במיוחד על פניהן – המבקש כלל אינו טורח להסביר את הרלוונטיות. כך למשל, ביחס ל"העתק מכל התכתובות (כולל דואר אלקטרוני) בין המשיבות..." (דרישה ב'), וביחס ל"העתק מתייעוד השיחות בין לקוחות היבואן לבין מרכזי השירות..." (דרישה ג') – שלא יכול להיות חולק כי הן רחבות עד מאוד – המבקש אינו

מנסה להסביר כיצד הדרישות רלוונטיות, ותחת זאת פוטר עצמו בסיסמאות כלליות לפיהן אלה נועדו "לחזק ולבסס את התשתית הראייתית על רקע הכחשתן של המשיבות שמדובר בתופעה משמעותית" (פסקה 21 לבקשת הגילוי). בכל הכבוד, בכך אין די.

29. **שנית**, המבקש מודה, בפסקאות 21-23 לבקשה, כי חלק מדרישותיו נועדו לשפוך אור על "**היקף התופעה...לרבות היקף תלונות הלקוחות**"...". גם אם נתעלם לצורך הדיון מכך שתצהירי המשיבה 2 לא מותירים מקום לספק ביחס להיקף התופעה והתלונות, הרי שממילא, היקף התופעה והתלונות רלוונטיים לכל היותר לשאלת גודל הקבוצה, וכידוע, אין להקדים אחרית לראשית ולהורות על גילויים של מסמכים למטרת בירור גודל הקבוצה בשלב המקדמי (רע"א 2929/19 **גולדברג נ' כלל חברה לביטוח בע"מ**, פסקה 9 (נבו, 13.2.2020)). המשמעות ברורה: אין להיעתר לכל אותן דרישות המעוניינות להתחקות אחר גודל הקבוצה, כגון דרישה ו' ("רשימת כלי הרכב... שבוצע בהם עדכון תוכנה...") ודרישה ז' ("רשימת המצמדים שרכש היבואן...").

30. **שלישית**, ישנן דרישות שתרומתן להליך היא אפסית במובהק. דוגמה בולטת אחת היא דרישה ז', במסגרתה דורש המבקש את "דו"ח רשימת המצמדים שרכש היבואן מהיצרן...". גם אם נניח כי המבקש היה זכאי לדו"ח שכזה, וכי היה מקבלו, לא היה בו כדי לשפוך אור על הפלוגתאות הרלוונטיות לבקשת האישור. זאת משום שאין כל יסוד להניח שכל המצמדים שיופיעו באותו דו"ח קשורים קשר כלשהו לתופעה הנטענת בבקשת האישור דווקא.

31. **ורביעית**, ישנן דרישות המתייחסות לטענה אשר סווגה על ידי בית המשפט הנכבד כהרחבת חזית. דוגמה בולטת לכך היא דרישה ב', המתייחסת לכשל נטען (ומוכחש) לפיו "תיבת ההילוכים מראה על ניוטרל למרות שהרכב נמצא במצב נסיעה". דא עקא, כשל נטען (ומוכחש) זה סווג על ידי בית המשפט הנכבד כהרחבת חזית במסגרת ס' 13 להחלטה מפרוטוקול הדיון מיום 24.5.2020 – ובהחלט די בכך כדי לחייב את דחיית הדרישה בשתי ידיים.

ג(4). הבקשה היא כוללת ומכבידה שלא לצורך

32. גם אם נניח שהמסמכים הנדרשים רלוונטיים (ולא כך הם), הרי שתרומתם להליך בהכרח מתגמדת לעומת ההכבדה שדרישת הגילוי יוצרת.

33. די בעיון ראשוני בבקשת הגילוי כדי לראות שמרבית הדרישות מנוסחות באופן רחב וכוללני, תוך שימוש בביטויים כגון "העתק מתיעוד, מכל מין וסוג..." (דרישה א') וכן "העתק מכל התכתובות (כולל דואר אלקטרוני) בין המשיבות, בינן לבין עצמן, בין היצרן ליבואן ובין היבואן למוסכי השירות בארץ..." (דרישה ב'). ניסוח כוללני זה בוודאי אינו עומד באמת המידה המצמצמת שנקבעה בעניין **יפעת**.

34. ניכר כי המבקש ביקש לעשות מלאכתו קלה ולמנות שורה של דרישות המנוסחות ללא תיחום נושאי, גיאוגרפי או במישור הזמן. כך יוצא שדרישות אלה חובקות באופן פוטנציאלי מסמכים רבים מאוד, שהועברו בין גורמים שונים במספר שפות ובמספר יבשות, על פני תקופה של ארבע שנים ויותר. אילו היה מתייחס בכובד ראש לסטנדרט המחמיר החל על בקשת גילוי בשלב בקשת האישור, היה המבקש פורט את דרישותיו לתתי-דרישות, מתחם אותן כראוי, נוקב במסמכים ספציפיים, ומסביר מדוע כל דרישה ודרישה היא רלוונטית ואינה מכבידה.

35. תחת זאת, המבקש מצפה מהמשיבה 2 ומבית המשפט הנכבד "**לעשות עבורו את העבודה**" – לסרוק את הדרישות הכוללניות כבמסרק, לבור את הבר מתן התבן, לתחס, למקד, ולצמצם. זוהי רמיסה מוחלטת, הן של זמנו של בית המשפט הנכבד והן של משאביה של המשיבה 2 – חברה בינלאומית הפועלת בעשרות מדינות **שלשיטת המבקש נדרשת כעת "לעצור הכל", ולהשקיע משאבים רבים באיתור, סינון ומיון של מאות אלפי מסמכים שונים, ללא כל מיקוד או הצדקה** (וכל זאת, לאחר שהגישה שתי תשובות גלויות ומפורטות לגופו של עניין (!)).

36. ההכבדה מתעצמת אף ביתר שאת כאשר חלק מן הדרישות – דוגמת דרישה ה' ("העתק מדו"ח הדיווח הפנימי ו/או הבדיקה מאוקטובר 2020..."); דרישה ו' ("רשימת כלי הרכב (לרבות מספר רישוי) שבוצע בהם עדכון תוכנה..."); ודרישה ז' ("דו"ח רשימת המצמדים שרכש היבואן מהיצרן או ממקורות אחרים...") – **מבקשות לייצר מסמכים יש מאין**. ייצור המסמכים הללו אינו יכול להתבצע בלחיצת כפתור, ואף אם ניתן להפיקם בדרך כזו או אחרת (ככל שהדבר בכלל אפשרי), המשאבים והזמן שיידרשו לשם כך הם משמעותיים. כבר נקבע בהקשר זה כי "לא נבקל יורה בית המשפט על הכנת מסמכים שלא היו קיימים קודם לכן", לא כל שכן כאשר ההכנה מצריכה "פעולות הכרוכות במאמץ מיוחד" (ע"א 6715/05 **מחסני ערובה נעמן בע"מ נ' איזנברג**, פ"ד ס(3) 264, 272 (2005)).

37. ודוק, אין כל הצדקה להשית על המשיבה 2 את ההוצאות והטרחה הנובעים מההכבדה האמורה, ואת לאור ארבעת הטעמים שלעיל – סטנדרט הגילוי המצומצם החל בשלב בקשת האישור; הודאת המבקש כי אין בידו תשתית ראייתית ראשונית; היעדר רלוונטיות של המסמכים למחלוקת שנותרה; ומשום שאין להעניש את המשיבה 2 על כך שנהגה באופן גלוי וענייני, וסיפקה מיוזמתה נתונים רלוונטיים ומלאים.

ד. התייחסות פרטנית לסעיפי בקשת הגילוי

38. די באמור עד כה כדי לשמוט את הקרקע תחת בקשת הגילוי כולה. ואולם, על מנת שלא נצא חסרים, נבקש להראות, בתמצית, כי גם הדרישות הפרטניות הנכללות בבקשת הגילוי אינן עומדת באמות המידה המחמירות והמצמצמות אשר חלות עליה.

39. **דרישה א':** עניינה של דרישה זו בתיעוד **תלונות הלקוחות בנוגע לרעידות וקפיצות**. מנוסח הדרישה עולה כי היא מופנית למשיבה 1, ודי בכך כדי לקבוע שהמשיבה 2 אינה נדרשת להיעתר לה. מבלי לגרוע מכך, וכאמור בפרק ג(4) לעיל, מדובר בבקשה מכבידה וכוללנית שלא לצורך – המבקש אינו מנסה לתחס את דרישתו כהוא זה, וכפועל יוצא, גם אינו מפרט מה מתוך ה"תיעוד" נדרש לו ולאילו מטרה. בהיעדר פירוט על אודות הרלוונטיות הנטענת של התיעוד, מתחייב אחד משניים: או שמדובר בניסיון להתחקות אחר היקף הקבוצה (הגם שלא זו העת לכך, וראה פסקה 29 לעיל), או שמדובר ב"מסע דיג" כללי לצורך גיבוש התשתית הראייתית שלא הונחה עד כה (חרף ניסיונותיו החוזרים והנשנים של המבקש לעשות כן). כך או כך, דין הדרישה להידחות. מסקנה זו יפה אף ביתר שאת בשים לב לכך שהמשיבה 2 כבר סיפקה נתונים סיכומיים, המגובים בתצהיר, ביחס לשכיחות רעידות מוגברות בתחילת הנסיעה, משמע כי ל"תיעוד" הנדרש לא תהיה תרומה כלשהי להליך.

40. דרישה ב': הרישא של דרישה זו חופפת למעשה לדרישה א', ולכן הטעמים בפסקה 39 לעיל יפים גם לה. נוסף ונדגיש שמדובר בדרישה כוללת, בלתי-מתוחמת ורחבת היקף, המצריכה חיפוש בעשרות תיבות דואר אלקטרוני, במספר יבשות ובמספר שפות, אחר תכתובות הפרוסות על פני זמן של מספר שנים. זאת ועוד, מדובר בדרישה החובקת, בין היתר, מסמכים החוסים תחת חיסיון מסמכים שהוכנו לקראת המשפט, ודי בכך על מנת שלא לגלותם.
41. אשר לסיפא, זו עוסקת בהתכתבויות בקשר לה^{שהיה} נטענת בהעברת הילוכים ובקשר לטענה לפיה תיבת ההילוכים מראה על ניוטרל למרות שהרכב נמצא במצב נסיעה. גם דינו של חלק זה בדרישה – נוסף לחלק שמתייחס לתופעת הרעידות כאמור בפסקה 40 לעיל – להידחות מקל וחומר. כפי שהמשיבה 2 הסבירה באריכות בתשובתה לבקשת האישור, השהיה בהעברת הילוכים כלל אינה "תופעה", אלא מאפיין אינהרנטי של סוג תיבת ההילוכים שבנדון. בעניין זה המבקש לא הביא כל ראיה לסתור את גרסתה הסדורה של המשיבה 2. המשמעות כפולה – אין בנמצא ולו ראשיתה של תשתית ראייתית ראשונית ביחס לכשל נטען (ומוכחש זה), וממילא, מסמכים הנוגעים לו אינם רלוונטיים. דברים אלו נכונים בוודאי גם למסמכים הנוגעים לטענה בדבר מצב הניוטרל: כאמור בפסקה 31 לעיל, טענה זו סווגה על ידי בית המשפט הנכבד כהרחבת חזית, ולכן אין המבקש זכאי לקבל מסמכים בקשר עמה.
42. דרישה ג': דרישה זו אינה שונה באופן מהותי משתי הדרישות שקדמו לה: הן במובן של הכבדה וכוללניות, הן במובן של היעדר תשתית ראייתית ראשונית, והן במובן של היעדר רלוונטיות. על כן, ועל מנת שלא להלאות, נבקש לשוב ולהפנות לטעמים שפורטו בפסקאות 39-41 לעיל.
43. דרישה ד': כאמור בפסקאות 25-27 לעיל, דרישה זו היא ניסיון להסיט את הדיון לפסים טכנולוגיים, חרף העובדה שבעקבות המענה והנתונים שהמשיבה 2 כבר סיפקה בשני תצהיריה, פסים אלו כבר אינם רלוונטים. דהיינו, במקום להתמקד בפלוגתאות (המשפטיות) שנתרו, המבקש מעוניין להרחיב ולסרב את הדיון על דרך של פנייה לפלוגתאות נוספות שאינן ממן העניין, ככל הנראה בתקווה כי הדבר יאפשר לו להפעיל לחץ פסול על המשיבה 2 או לאתר קצות חוט שיותירו את תביעתו בחיים (על חשבון זמנו היקר של בית המשפט הנכבד ומשאביה של המשיבה 2). זאת, בכל הכבוד, אין להתיר.
44. דרישה ה': דרישה זו לוקה בשניים. ראשית, הנתונים שהוזכרו בתצהיר מטעם המשיבה 2 הם תוצר של שליפה על גבי מסד נתונים, ועל כן אין בנמצא מסמך או דו"ח שניתן לגלותו בהקשר הזה. בנסיבות העניין, אין כל הצדקה לחייב את המשיבה 2 ליצור מסמך שאינו קיים (וראה פסקה 36 לעיל). שנית, לא ברורה הרלוונטיות והנחיצות של מסמך כזה, גם אם היה קיים, בשים לב לשלב הדיוני הנוכחי ולכך שהמשיבה 2 ממילא מסרה מיוזמתה את הנתון הסיכומי הרלוונטי.
45. סעיף ו': דרישה זו היא הדוגמא הפרדיגמטית לבקשה כוללת ולא מגודרת, המובילה להכבדה בלתי רגילה – **רשימות של כל כלי הרכב שבוצע בהם עדכון תוכנה, של כל הרכבים שהוחלף להם מצמד ובוצע בהם עדכון תוכנה והעתק מהיסטוריית כניסות כל הרכבים האלו למוסכי השירות**. מלבד הכוללניות וההכבדה שהדרישה גוררת, המידע אינו רלוונטי למחלוקות בין הצדדים ולשלב בו מצוי ההליך (בפרט נוכח הנתונים הסיכומיים שהמשיבה 2 כבר סיפקה). זאת ועוד, הדרישה כרוכה בחשיפת מידע אישי כדוגמת פרטי רישוי ותיעוד ביקורים במרכזי השירות. לבסוף, גם

במסגרת דרישה זו, הדרישה כרוכה בייצור מסמכים חדשים ללא כל הצדקה, ולא בגילוי מסמך קיים.

46. דרישה ז': כאמור בפסקה 30 לעיל, היעדר הרלוונטיות של המידע המבוקש בגדרי דרישה זו בולט על פני הדברים. גם אם נניח שהמבקש זכאי לקבל את רשימת המצמדים שרכש היבואן, הרי שלא יהיה ברשימה שכזו כדי לשפוך אור רלוונטי כלשהו: הדעת נותנת כי לא כל מצמד שנרכש אכן הותקן, ולא כל מצמד שהותקן הותקן בשל תקלה בכלל, או בשל התופעה הנטענת בבקשת האישור בפרט (להבדיל, למשל, מהחלפת מצמד בעקבות תאונה או במסגרת תחזוקה שוטפת). אם לא די בכך, גם במסגרת דרישה זו נדרשות המשיבות לייצר מסמך חדש, ללא כל בסיס בדין.

47. דרישה ח': דרישה זו נוגעת **ליעילות עדכון התוכנה**. אפס, משהמשיבה 2 כבר סיפקה נתונים סיכומיים מפורשים ביחס ליעילות המענה (אשר, כפי שעולה משני תצהירים שונים, נהנה מאחוזי הצלחה של למעלה מ-98% (!)), נסתם הגולל על שאלת יעילות המענה: היא כבר איננה רלוונטית, וממילא, אין תשתית ראיתית ראשונית המובילה למסקנה שונה. דומה, אפוא, כי דרישה זו אינה אלא "מסע דיג" גרידא, שמטרתו להתיש, לסרב, להכביד, ולנסות, בדרך לא דרך, להותיר את התביעה בחיים.

48. דרישות ט' ו-י': דרישות אלה נוגעות למרכזי השירות של המשיבה 1 ועל כן מופנות במהותן אליה. מטעם זה, המשיבה 2 לא תתייחס אליהן, תוך שהיא שומרת על זכותה להתייחס לגוף הדרישות הללו ככל שחרף האמור ייקבע כי הן מופנות גם אליה.

ה. סוף דבר

49. לאור כל האמור לעיל, מתבקש בית הכבד להורות כמבוקש ברישא לתשובה דנא.

תמר וייסבך, עו"ד

נועם גילאון, עו"ד

רון פלג, עו"ד

מיתר | עורכי דין

באי כוח המשיבה 2

היום, 3.10.2021.